

چکیده

صنعت جهانگردی بزرگ‌ترین و متنوع‌ترین صنعت در دنیا به حساب می‌آید. بسیاری از کشورها به این صنعت به‌عنوان منبع اصلی درآمد، رشد بخش خصوصی، اشتغال زایی و توسعه ساختار زیربنایی نگاه می‌کنند. این صنعت دارای بخش‌های گوناگونی است که یکی از بخش‌های آن که نقشی پراهمیت و غیرقابل‌انکار در توسعه زیرساخت‌های صنعت گردشگری دارد، بخش اقامتی و هتلداری می‌باشد.

در طراحی فضای اقامتی باید به ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و کالبدی محیط که منظر بصری شهر را به وجود می‌آورند و باعث ادراک انسان از محیط شهری می‌شوند، توجه کرد.

امروزه به دلیل ترویج الگوهای تقلیدی و بیگانه با محیط پیرامون و عدم توجه به بستر طرح، از ارزش‌های معماری بومی خودمان فاصله گرفته و طرح‌هایی ناهمگون با محیط پدید آورده‌ایم.

این در حالی است که در معماری سنتی ایران، تمامی ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی، خصوصیات مکانی منطقه به همراه تأثیرپذیری از وضعیت تاریخی متجلی است. همچنین در شهرسازی سنتی ایران، همه عوامل اجتماعی، عمرانی و فرهنگی در ارتباط با یکدیگر شکل می‌گرفتند و در واقع از طریق انسجام و هماهنگی این عوامی معماری ما، معماری زمینه‌گرا بود.

طبق تعریف، زمینه‌بستر و محیطی است که معماری در آن شکل می‌گیرد و شامل شکل اثر و محتوا می‌باشد. در معماری زمینه‌گرا ساخت هر ساختمان بر اساس زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی، تاریخی و کالبدی، اقلیمی و شرایط خاص آن سایت اجرا می‌گردد و ساختمان نه عنصری ناهماهنگ با محیط، بلکه همخوان با پیرامون خود می‌باشد.

با توجه به شرایط موجود و برای جان‌بخشیدن دوباره به معماری بومی ایران و در واقع معماری زمینه‌گرای ایرانی، توجه به ویژگی‌های طرح و آگاهی از دلایل و عوامل به وجود آورنده معماری سنتی و تأکید بر بوم‌گرایی نه یک انتخاب که اجبار خواهد بود.

واژه‌های کلیدی: توریسم، مجتمع اقامتی و معماری زمینه‌گرا